Ми Україна Війна або "Якби ми вчились так як треба..." (Частина 5)

Анатолій Клименко

Шановна громадо, не можу не зреагувати на ту ситуацію, в якій ми опинились, і яка продовжує динамічно змінюватися, але, на жаль, не на нашу користь.

Раптом виявилося, що ми стали абсолютно безпорадним об'єктом постійних повітряних атак майже без будь-якого серйозного спротиву. Нас активно обстрілюють, знищуючи нашу інфраструктуру, промислові і житлові об'єкти. Нам немає чим відповідати, а тим паче чим у відповідь атакувати ворога.

Насправді, проитомні люди розуміють, що в нас давно розбиті промислові об'єкти, разом з оборонними. Так що очікувати Фраєрпонт чи балістику не доводиться. Ми і так це приблизно розуміли, але ж нам вслух ніхто не каже, що в нас повний "гітляр капут", а ми тільки доходимо до середини осені.

Але, якби в нас і не був повний колапс промисловості, то такі шулєрмано-фламіндічі нічого путнього не зробили б. Запитайте чому — відповідаю: вони не можуть цього зробити з технічних причин, а саме головне, — у них і не стоїть завдання щось зробить. Їх первинним завданням є утилізація наших мільярдів, обезкровлення нашої країни і зіштовхування її в прірву, — що ми і спостерігаємо впродовж останніх років.

Пам'ятаєте про міни і снаряди, які виготовили у нас, а вони не літають і не вибухають, але чомусь опинилися на фронті..

Те ж саме ми спостерігаємо в цивільному секторі: у нас знищують всю нашу промислову потугу, вже стала металургія, знищуються склади з продуктами і зброєю, розбивають наші транспортні артерії та всі інші об'єкти першої необхідності.

Треба визнати, що роззброєння і знищення промисловості зразу активно почалося після здобування "незалежності". Всі промислові об'єкти у всіх галузях виробництва швидко перестали функціонувати. Поставали заводи, фабрики, сільськогосподарські підприємства. Від них лишились тільки стіни та руїни. Техніка, станки і обладнання швидко знайшли своїх нових господарів..

Наш теперішній стан обумовлений звичайно всіма попередніми роками нищення своєї економіки на догоду нашому сусіду і глобалістичним силам. Все розкрадалося, продавалося, віддавалося чи просто утилізувалося. Пропав наш морський і річний флот і так далі по списку...

Але зараз ми в ситуації, коли влада абсолютно вже не впливає на ті рушійні процеси, які тільки загострюються.

Той, хто приходив на один строк і вже давно пересидів його, за якого почалася повномасштабна війна і при кому розцвіла пишним цвітом корупція і здирництво продовжує тягнути нас в "нікуди"...

Навіть допомога всього демократичного світу чомусь не може позитивно

відобразитись на реальній обстановці, в яку ми потрапили.

При владі ті, хто якраз зсередини розхитує і ослаблює країну.

Простий приклад: якщо у нас війна і ми хочемо перемогти чи в прийнятний спосіб закінчити цю війну, то чому мільярди грошей розходяться незрозуміло на що і для чого..

Якщо у нас війна і ми стоїмо на межі існування, чому на одного "народного" депутата розходується в місяць більше 400К грн., або зарплатня чиновників по декілька сот тисяч, а буває перевалює за мільйон. Роздутий штат чиновників і силовиків, які забирають левову частину з бюджету. Пенсії у топ чиновників по декілька сот тисяч, а в звичайних громадян переважно 3,5 — 5 К. Як прожити пенсіонеру за 3-4 тис. гривень не відповість ніхто, навіть штучний інтелект.

І це не тільки про соціальну справедливість. Скажіть, чиновники з такими зарплатами і пенсіями це що про бажання перемоги у війні. Відповідь напрошується сама собою..

Війна для багатьох стала зручною ширмою прикриття своїх брудних справ і постановки на паузу правових норм і навіть самої Конституції.

Що буде з нами далі — не знає ніхто, і ніхто нічого хорошого не обіцяє. Одне знаю точно — відродження країни може початися тільки за умови повернення нашого життя у точну відповідність з існуючими правовими нормами.

Потрібні нові справжні лідери і патріоти, ті, хто знає, хоче і може підняти з колін нашу країну.